

Hele Verden i Skole 2010

Scenarium til Lærermateriale side 27

En udviklingsorganisation planlægger at oprette en skole i en landsby i Angola, da børnene i området har for langt at gå til den nærmeste skole. Udviklingsorganisationen har inviteret alle fra landsbyen til orienteringsmøde om den nye skole for at informere om vigtigheden af kvalitetsuddannelse. Der er delte meninger om den nye skole blandt landsbyens beboere. Hvad bliver resultatet af mødet – bliver der enighed om, at landsbyen skal have en skole? Til landsbymødet deltager følgende personer:

Sebastio er lokalt ansat i udviklingsorganisationen og er med til mødet for at informere landsbyens beboere om, at det er vigtigt, deres børn kommer i skole. Han fortæller, at skolegang er en ret alle børn har, og at børnenes uddannelse kan skabe udvikling for landsbyen. Skolen er vejen ud af fattigdom, da børnene i fremtiden kan få bedre jobs, hvis de har en uddannelse, og desuden kan de bidrage med viden til landsbyens dyrkning af jorden.

Mazembe er lokal forretningsmand. Han driver en stor bomuldsplantage tæt på landsbyen og forudser problemer, hvis børnene, som dagligt arbejder på hans mark, skal til at gå i skole. Desuden frygter han, at en eventuel skole vil sætte fokus på de dårlige arbejdsvilkår på plantagen. Han argumenterer for, at skolegang er unødvendig for børnene og forsøger at overbevise landsbyens beboere om, at plantagen er landsbyens vigtigste arbejdsplads – børnenes fremtid afhænger af oplæring og ansættelse på plantagen.

Landmanden Agostinho er imod skolen, da han har brug for sine børn til at arbejde på marken. Han mener ikke, at familien kan overleve, hvis ikke børnene hjælper til med dyrkningen af jorden. Desuden mener han, at hans børn kun har brug for at lære, hvordan jorden skal dyrkes, da de engang selv skal være landmænd. Og hvad hjælper det så at kunne læse og skrive?

Almira er lokal lærer på en skole i nabolandsbyen, som er startet af udviklingsorganisationen – hun er blevet bedt om at komme for at opfordre forældrene til at sende deres børn i skole. Hun fortæller, at børn skal have lov til at være børn og ikke skal arbejde. De skal opleve at blive hørt og have en mening – både piger og drenge. Derfor er det vigtigt, at lærerne underviser på en måde, så eleverne bliver aktive i undervisningen.

Lezimo arbejder på bomuldsplantagen og har fem sønner og tre døtre. Han vil ikke have, at hans døtre skal i skole, da de alligevel skal giftes, så snart de er gamle nok, hvorefter de flytter væk fra landsbyen. Hvis pigerne kommer i skole, kan det blive sværere at finde en mand til dem, da de så vil have en mand, der selv har gået i skole. Lezimo vil gerne have, at hans sønner kommer i skole, så de kan få et godt job i fremtiden. Han mener dog ikke, at hans sønner skal deltage i undervisning, hvor de skal være aktive. Hans børn har brug for at sidde stille og lytte til, hvad læreren siger – hvis de bliver alt for aktive i skolen frygter han, at de vil begynde at lave ballade derhjemme.

Elisa er glad for, at udviklingsorganisationen vil starte en skole i landsbyen. Hun har fem børn og vil gerne have, de får en uddannelse. Elisas søster bor langt væk, men hendes børn har gået i skole. Nu har søsterens to ældste børn fået et arbejde og lever et godt liv. Hver måned sender de penge hjem til deres forældre. Dog mener Elisa, at udviklingsorganisationen er nødt til at hjælpe de fattige familier med at købe skoleudstyr, da hun ikke selv har råd til at købe blyanter og hæfter til sine børn.